

וכאן הבן שואל

א.

מזגו לו כוס שני וכאן הבן שואל אביו ואם אין דעת בבן אביו מלמדו מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

גמ' ת"ר וחכם בנו שואלו ואם אינו חכם אשתו שואלתו ואם לאו הוא שואל לעצמו ואפילו שני תלמידי חכמים שיודעין בהלכות הפסח שואלין זה לזה:

פסחים קט"ז עמ' א'

ב. ויקרא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר.

ויקרא א' א'

ג.

תניא היה רבי מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר (דברים י' י"ב) ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך

מנחות מ"ג עמ' ב'

ד.

שואל מעמך. פי' ר"ת דהוי מלא ויש מאה אותיות בפסוק וי"מ דמה עולה בא"ת ב"ס מאה ובקונטרס פירש אל תקרי מה אללא מאה כלומר שחייב ק' ברכות וי"מ כדי להשלים מאה באותיותיה וכי קרית מאה הרי כולן:

תוס', שם

ה.

ועתה ישראל מה ה' אֵל-לְהִיךָ שֶׁאֵל מֵעַמְךָ בִּי אִם לִירֵאָה אֶת ה' אֵל-לְהִיךָ לְלַבֵּת בְּכָל דְרָכֶיךָ וְלֵאמֹר אֶת ה' אֵל-לְהִיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ

דברים י' י"ב

ו. השיב רב נטרונאי ריש מתיבתא דמתא מחסיא: דוד המלך עליו השלום תיקן מאה ברכות דכתיב (שמואל ב כג, א) "הוקם על", ע"ל בגימטריא ק' הוי, כי בכל יום היו מתים ק' נפשות מישראל ולא היו יודעין על מה היו מתים, עד שחקר והבין ברוח הקדש ותקן להם לישראל ק' ברכות. ועל כן תקנו חכמים ז"ל אלו הברכות על סדר העולם והנהגתו, להשלים ק' ברכות בכל יום, וצריך כל אדם לזהר בהם, והפוחת אל יפחות, והמוסיף יוסיף על כל ברכה וברכה שנתקנה לו

טור, אורח חיים, מ"ו

ז.

כא ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע פחטאתיכם. כב והשלחתי בקם את חית השדה ושבלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם. כג ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי. כד והלכתי אף אני עמכם בקרי והפיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם

ויקרא כ"ו

ח. דבותינו אמרו עראי במקרה שאינו אלח לפרקים כן תלכו עראי

רש"י, שם

ט. הלכה א מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור. שנאמר על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות. כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן זעקו עליהן והריעו. הלכה ב ודבר זה מדרכי התשובה הוא. שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב עונותיכם הטו וגו'. וזה הוא שיגרום להסיר הצרה מעליהם. הלכה ג אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקרית. הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים. ותוסיף הצרה צרות אחרות. הוא שכתוב בתורה והלכתם עמי בקרי והלכתי גם אני עמכם בחמת קרי. כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהיא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי.

רמב"ם, הלכות תענית, פרק א'